

МАРКО ГАНЧЕВ
КАК МАЙСТОР ТРИЧКО
НАПРАВИ ДУПКА НА МОРЕТО

chitanka.info

Май са ти казвали в час по ръчен труд, че си майстор Тричко. Или ти си го казвал на някой свой другар. Или пък татко ти в къщи ти се е подигравал по тоя начин, когато се мъчиш да поправиш някоя своя играчка, а всъщност я разваляш.

„Майстор Тричко прави всичко“ — това е българска подигравателна поговорка за несръчни люде.

Обаче тоя майстор Тричко наистина съществуваше и аз го познавах. Слушай сега да ти разправа за него.

То, право да си кажа, няма какво много да разправи човек за майстор Тричко до момента, когато той реши да направи на морето дупка.

Дотогава майстор Тричко си беше майстор Тричко и толкоз. Каквото похванеше, все го разваляше. То си беше и редно ние, българите, да имаме такъв майстор. След като бяхме дали на света един велик майстор като Кольо Фичето, следваше да имаме и един майстор Тричко — за негова противоположност. Ако един народ има само с какво да се гордее, а няма с какво да се подиграва, той не е пълноценен народ.

Но да оставим философиите и да видим какво стана с майстор Тричко. Омръзна му на майстор Тричко да му се подиграват другите майстори, че и калфите даже. Рече им заканително:

— Ще видите вие какво ще направи майстор Тричко!

— Ще направи на морето дупка — разсмяха се майсторите и калфите.

— Именно това ще направя, ако искате да знаете — отговори им съвсем сериозно майстор Тричко.

Майсторите и калфите продължиха да чуколят по своите задачи, разменяйки си остроумни шеги по адрес на майстор Тричко, който от обида напусна обекта и замина нанякъде.

Обаче през един горещ летен следобед, когато майсторите и калфите след работа отскочиха до морето да се изкъпят, се срещнаха отново с майстор Тричко. По-право, преди да се срещнат с него, срещнаха се с осъществената му закана да направи на морето дупка.

Морето бе оградено с тараби и на тях пишеше: „Обединение морски дупки и тунели. Технически ръководител майстор Тричко“. Майсторите и калфите забиха носове да четат обявите, разлепени по дъските. Търсеха се много работници и то при добро заплащане. Едни

от майсторите и калфите взеха да си записват условията върху цигарените кутии, а някои, по-съобразителните, се отказаха от къпането и изтичаха в канцеларията да подават заявления за постъпване на новия обект.

След малко пристигна и самият майстор Тричко. Той поздрави с искрена радост старите си другари. Упрекна ги защо не са му се обадили веднага. Той бил на обиколка в участък „Трета дупка на морето“, та затова се забавил.

— Ама ние се страхувахме да не би да ни се сърдиш за ония думи — смотолевиха старите му приятели.

— Стига бе. Дума дупка не прави — успокои ги майстор Тричко.

Майсторите и калфите не смогваха да го помолят да ги вземе на работа при себе си, защото майстор Тричко бе много зает. Постоянно към него изтичваха припрени посетители и си отиваха също така забързани. Особено бяха живописни делегациите от чуждестранните царства.

— Арабският халиф Харун ал Рашид поздравява прочутия майстор Тричко и му праща в дар тоя керван от камили — покланяше се смирено един бедуин, връчвайки на бай Тричко повода, с който бяха навързани камилите.

— Великият повелител на Хиндустан и на цялата вселена цар Рамачандра първи поздравява великия пробивач на моретата и океаните майстор Тричко и му подарява тоя бял слон в знак на приятелство — пееше един смугъл индус.

Зад него един китайски мандарин чакаше смирено реда си, но бе изтласкан от голяма циганска депутация.

— Чорбаджи, чорбаджи — викаха един през друг циганите и дърпаха майстор Тричко за ръцете. — Добра стока носим, чорбаджи. Челик, челик — и заизсипваха в краката му бургии и свредели с различна големина.

— За какво ми е туй старо желязо, бе манговци? — искрено недоумяваше майстор Тричко.

— Ами за дупката, чорбаджи. Нали ще правиш на морето дупка. По-убави бургии от нашите нема да намериш.

— Циганска им работа! — извиняваше се бай Тричко пред своите приятели. — Дупката! Много време има до дупката. Сега за нас най-важното е да подготвим добре строежа, да събудим у много хора

интерес към дупката. И успехите ни в това отношение са безспорни. Вестта за пробиването на дупката се разнася както по море, така и по суша. Гърми по четирите посоки на света името на майстор Тричко. Смятайте се назначени.

Майсторите и калфите тутакси почнаха работа. Нали им плащаха, какво ги бе грижа дали се подготвя на морето дупка или нещо друго.

Дотук добре. Лошото стана наскоро през една нощ. В дванайсет часа всички майстори и калфи биха събудени от виковете на майстор Тричко. Докато скочат и отворят прозорците, всичко заглъхна навътре в морето. Някои разправяха, че го били видели да тича по пижама по мостика на участък „Втора дупка на морето“. Стигнал до края на мостика и скочил. Повече никой не го чу, нито видя.

А всъщност ето каква баладична история се бе разиграла на брега на морето през оная съдбоносна нощ.

Тъкмо майстор Тричко бе заспал сладко своя първи сън, чу някой да го вика отвън:

— Бай Тричко, излез за малко.

Излезе майстор Тричко пред къщи, поогледа се, но никого не видя.

— Насам. Насам. Към мостика на „Втора дупка“.

Гласът бе малко странен — доста плътен и гръмлив, но бай Тричко имаше усещането, че говорещият в паузата между думите прави гаргара.

— А бе то от тая морска влага лесно се настива — помисли бай Тричко и закопча горното копче на пижамата си. Беше вече стигнал до края на мостика, без да срещне никого.

— Лунната пътека ти заслепява очите, та не можеш да ме видиш — избоботи гласът. — Аз съм китът Голиат.

Бай Тричко се повтренчи и с известно усилие различи огромния гръб на кита, който наистина се сливаше с лунната пътека.

— Хайде, качвай се — каза Голиат.

— Защо да се качвам и закъде?

— За да те откарам навътре в морските дълбини. Осъден си от морския цар. Аз идвам да изпълня присъдата.

Бай Тричко хукна назад, но мостикът тутакси се изгърби като детската пързалка в лятна къпалня и майсторът се хързулна върху

гърба на кита. Голиат предвидливо бе пъхнал опашката си под мостика, та когато бай Тричко понечи да се връцне, гигантската опашка се повдигна и превърна мостика на пързалка.

Бай Тричко започна да вика за помощ с цяло гърло, но едва дочуваше сам собствения си глас. Китът Голиат се носеше с пълна скорост напред, а гласецът на майстор Тричко замираше някъде назад.

— Бр-р-р, студено — рече накрая примирително бай Тричко, след като китът го обля с един фонтан морска вода.

— Това е нищо — рече Голиат. — Ще видиш на дъното какво е.

— И защо ме осъждате? Да не би да е заради дупката?

— А ти какво си мислиш? — запита го на свой ред китът. — Ще направиш морето на решето, а ние, неговите обитатели, ще си траем, а?

— И вашият рибешки мозък е колкото хорския — захвана поуспокоен майстор Тричко. — А бе може ли да се направи дупка на морето?

— Ами като не може, ти защо си се заел?

— За да се прочуя, че правя нещо голямо. И успех. Преди това ми се подиграваха, че нищо не ми иде отръки. А сега ме поставят повисоко и от Колю Фичето. Защото кой не е правил мостове, чешми и черкви? А дупка на морето не е правил никой, освен мене. Оня е местна величина, аз съм световна.

— Ама нали рано или късно щеше да се разбере, че няма да направиш никаква дупка?

— Да, но тогава вече аз щях да бъда в пенсия. Само вие с вашия проклет морски цар ми объркахте работата.

— Да разбереш, че нашият рибешки мозък е по-прозорлив от хорския. На нас още отначало ни беше ясна работата. И затова те осъждаме, преди да излезеш в пенсия.

— Че какво ви вади очите един пенсионер, който при това не е успял да направи на морето дупка?

— Ами какво правят пенсионерите? Клечат и ловят риба с въдица. Именно с това не можахме да се примирим. Хем цял живот да се правиш, че пробиваш на морето дупка, хем после и пенсия да ти плащат. Хем и да нанизваш на въдицата си невинните рибки. Особено последното много разгневи морския цар и ме прати да те откарам на дъното на морето. Май че стигнахме мястото на потопяването.

И китът се гмурна в морската бездна с майстор Тричко върху гърба си. При гмуркането се образува дупка на морето.

Разбира се, след като потънаха, над тях дупката се затвори...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.